

Arrest

nr. 215 232 van 16 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/20
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 mei 2018 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 24 oktober 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 26 oktober 2015.

1.2. Op 30 maart 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep van de Turkmenen te behoren. U bent een 21-jarige soennitische moslim en bent geboren in het dorp Charshango, gelegen in het district Dawlatabad in de provincie Faryab. Hier woonde u van uw geboorte tot uw vertrek uit de regio samen met uw ouders, uw jongere broer en uw grootvader. De taliban zijn zeer actief in uw regio. Ze stuurden brieven naar de moskeeën om meer strijders te rekruteren. Ongeveer drie weken voor uw vertrek kwam er ook een dergelijke brief naar de plaatselijke moskee waar u samen met uw vader ging bidden. De mullah las de brief voor aan de aanwezigen. In deze brief stond dat diegenen die niet vrijwillig zouden meewerken met de taliban toch onder dwang zouden meegenomen worden. U was bang en zei tegen uw vader dat u niet wilde samenwerken met de taliban. U zei hem dat u wilde vluchten net zoals veel andere jongens uit de regio. Uw vader nam deze eerste brief van de taliban niet serieus en zei dat zolang er geen tweede brief zou volgen, het niet nodig was om zich zorgen te maken. Een week later volgde echter een tweede brief. Een week na deze tweede brief heeft u Afghanistan verlaten. Dit was in mizan (omgezet naar de westerse kalender september/oktober) 2015. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Oostenrijk en Duitsland naar België. U heeft ongeveer één maand gedaan over uw reis van Afghanistan tot België. Op 24 oktober 2015 kwam u aan in België en op 26 oktober 2015 diende u hier een aanvraag tot internationale bescherming in. Ongeveer een maand na uw vertrek hoorde u van uw vader dat de taliban twee à drie keer naar uw huis waren gekomen en op zoek waren naar u. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u vreest vermoord te worden door de taliban.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker van internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn aanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de aanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaring dat u van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Charshango in het district Dawlatabad verbleven zou hebben.

Uw kennis betreffende uw beweerde regio van herkomst was immers dermate beperkt dat u er niet in geslaagd bent om het CGVS hiervan te overtuigen. **Zo kon uw kennis betreffende bekende lokale figuren uit uw regio niet overtuigen.** U gevraagd wie de provinciegouverneur van Faryab was bij uw vertrek uit de regio zegt u dat dit Bektash was en dat de mensen hem zo noemden (CGVS p. 12). Zijn volledige naam kon u niet geven. Vermoedelijk heeft u het over Mohamadullah Batash die gouverneur was van Faryab tot april 2015 (zie toegevoegde landeninformatie 1). U verklaart Afghanistan in september 2015 verlaten te hebben (CGVS p. 11), bijgevolg zou Mohammadullah Batash niet meer de gouverneur geweest zijn bij uw vertrek. U gevraagd hoe lang hij al gouverneur was bij uw vertrek zegt u dat hij één van de weinigen was die voor een langere periode gouverneur van Faryab was, u kon echter niet zeggen hoe lang (CGVS p. 12). Ook kon u niet zeggen wie de voorganger van Mohammadullah Batash was (CGVS p. 12). U gevraagd wie het veiligheidshoofd van de provincie was bij uw vertrek zegt u dit niet te weten (CGVS p. 12). U gevraagd of u gehoord heeft over Abdul Nabi Elham, veiligheidshoofd van de provincie bij uw vertrek uit de regio (zie toegevoegde landeninformatie 2), zegt u vreemd genoeg dat deze namen niet gebruikt werden in uw tijd (CGVS p. 21). Nochtans kan er verwacht worden dat in een regio waar de veiligheidssituatie kritiek is (zie toegevoegde landeninformatie 3) het veiligheidshoofd van de provincie vaak ter sprake zou komen. U gevraagd of u Abdul Satar Barez kent of gehoord heeft over deze persoon zegt u gehoord te hebben dat hij gouverneur van het districtshoofd van Dawlatabad was (CGVS p. 13). U heeft niet duidelijk kunnen maken wat u met gouverneur van het districtshoofd bedoelt maar vermoedelijk bedoelt u dat hij vice-gouverneur was. U gevraagd wat u nog meer gehoord heeft over Abdul Satar Barez en of u bijvoorbeeld gehoord heeft of hem iets is overkomen, zegt u dat u enkel weet dat hij voor de overheid werkt (CGVS p. 13). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat de toenmalige vice-gouverneur van Faryab in het jaar 2012 is ontsnapt aan een grootschalige zelfmoordaanslag in Maimana, het provinciecentrum van Faryab (zie toegevoegde landeninformatie 4). U was echter zelfs niet op de hoogte van deze aanslag, zoals later in het gehoor is gebleken (zie infra).

U gevraagd of u Qari Salahuddin kent of over deze persoon gehoord heeft zegt u dat hij hoofd van de taliban in Dawlatabad is, wat slechts gedeeltelijk waar is (CGVS p. 13). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat Qari Salahuddin de taliban schaduwgouverneur voor de hele provincie Faryab was (zie toegevoegde landeninformatie 5). U gevraagd of u iets gehoord heeft over Qari Salahuddin recent voor of na uw vertrek uit Afghanistan zegt u dat u niets gehoord heeft en dat hij heel de tijd vecht (CGVS p. 13). Uit voornoemde objectieve informatie blijkt dat Qari Salahuddin op 1 september 2015 gearresteerd werd net voor hij kon vluchten naar Pakistan (zie toegevoegde landeninformatie 5). Volgens uw verklaringen zou u gedurende deze periode nog in Afghanistan geweest zijn (CGVS p. 11). Er kan dan ook van u verwacht worden dat u minstens iets gehoord zou hebben over de arrestatie van deze in uw regio belangrijke talibanleider. U gevraagd of u nog andere talibanleiders uit uw regio kan noemen zegt u dat de leider van de taliban Qari Salahuddin is en dat er daarnaast nog anderen zijn zoals Aladat Dayee en Mawlawi Momen (CGVS p. 16). Dat het hierbij effectief gaat om talibanleiders uit het district Dawlatabad of de provincie Faryab kan niet bevestigd worden met de beschikbare objectieve informatie. Het louter vernoemen van hun naam is dan ook niet voldoende om dit aan te tonen. U gevraagd of u gehoord heeft over Mullah Musa, zegt u niets gehoord te hebben over hem (CGVS p. 16). U gevraagd of u gehoord heeft over Ustad Ali zegt u over hem ook niets gehoord te hebben en dat de drie namen die u noemde, zijnde Qari Salahuddin, Aladat Dayee en Mawlawi Momen, zeer actief waren in uw regio (CGVS p. 16). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat Mullah Musa en Ustad Ali ook zeer actief waren in Dawlatabad. Zo blijkt dat Mullah Musa erg betrokken was bij de incidenten die bijdroegen tot de onveiligheid in Dawlatabad en dat hij in maart 2015 omkwam na een operatie door de Afghaanse veiligheidstroepen (zie toegevoegde landeninformatie 6). Uit deze informatie blijkt dat tijdens deze operatie ook de taliban schaduwgouverneur voor Dawlatabad, Mullah Nooruddin, overleden is. Over Mullah Nooruddin kon u echter niet zeggen wie hij was, u zei enkel dat u zijn naam wel gehoord zou kunnen hebben en dat er veel namen met Mullah zijn (CGVS p. 16). Het is opmerkelijk dat u Mullah Nooruddin niet spontaan noemde toen er gevraagd werd naar bekende talibanleiders uit uw regio (CGVS p. 16). Mullah Nooruddin was recent voor uw vertrek de schaduwgouverneur van uw district en bovendien is hij recent voor uw vertrek overleden. Er kan dan ook verwacht worden dat u wel zou weten over wie het in dit geval ging of minstens iets gehoord zou hebben over deze persoon. Verder blijkt dat Ustad Ali ook een bekende talibanleider uit uw regio was. Uit objectieve informatie blijkt namelijk dat hij omschreven wordt als het meesterbrein achter de zelfmoordaanslagen in de provincie Faryab en dat hij in juli 2015, en dus recent voor uw vertrek, overleden is (zie toegevoegde landeninformatie 7). U heeft echter aangegeven hem niet te kennen of over hem gehoord te hebben (CGVS p. 16). Aldus blijkt dat **uw kennis betreffende lokale talibanleiders ook niet overtuigend is.**

U gevraagd wie het districtshoofd van Dawlatabad was bij uw vertrek uit de regio zegt u dat het Abdul Salam was (CGVS p. 16). U gevraagd hoe lang hij al districtshoofd van Dawlatabad was geeft u geen antwoord op de vraag en zegt u dat het districtshoofd vaak veranderde en dat Abdul Salam de laatste was (CGVS p. 16). U de vraag opnieuw gesteld antwoordt u nogmaals naast de kwestie en zegt u dat u twee jaar geleden daar (in Dawlatabad) was en dat toen Abdul Salam districtshoofd was en dat u niets weet over de periode na uw vertrek (CGVS p. 16). U erop gewezen dat er niet gepeild wordt naar de periode na uw vertrek en dat er gevraagd wordt hoe lang Abdul Salam reeds districtshoofd was bij uw vertrek zegt u het zich niet te herinneren en dat het districtshoofd elk jaar of om de twee jaar verandert (CGVS p. 16). Er dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare objectieve informatie niet kan opgemaakt worden sinds wanneer Abdul Salam districtshoofd van Dawlatabad was. Echter, blijkt wel dat hij minstens sinds december 2013 deze functie vervulde (zie toegevoegde landeninformatie 8). Dit betekent dat Abdul Salam Nuzhat bij uw vertrek reeds ongeveer twee jaar districtshoofd was. Er kan dan ook verwacht worden dat u in staat zou zijn om een benadering van deze periode te geven, hetgeen u echter naliët. U gevraagd wie de voorganger van Abdul Salam was zegt u het niet te weten (CGVS p. 16). U kon wel correct zeggen dat Naimatullah veiligheidshoofd van uw district was bij uw vertrek maar meer kon u over deze persoon ook niet vertellen. Uit dit alles blijkt dat uw kennis betreffende de lokaal bekende figuren eerder beperkt is en niet volstaat om het CGVS te overtuigen dat u effectief tot uw vertrek uit Afghanistan in Dawlatabad of in de provincie Faryab heeft verbleven.

*Ook uw **kennis betreffende incidenten die recent voor uw beweerde vertrek** uit de regio hebben plaatsgevonden lag beneden het verwachte peil. Naast de hierboven reeds vermelde incidenten bleek u ook niet op de hoogte te zijn van andere incidenten in uw regio. U verklaart zelf dat de **veiligheidssituatie in uw regio zeer slecht was** (CGVS p. 14). U gevraagd om enkele incidenten te noemen die recent voor uw vertrek uit de regio hebben plaatsgevonden in Dawlatabad vermeldt u vaag vier incidenten. U zegt dat er twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan een verbod werd gelegd op het gebruik van motorfietsen in de regio omdat verschillende incidenten met motorfietsen plaatsvonden (CGVS p. 14). Zo spreekt u over een aanslag op commandant Qadir in het districtscentrum van Dawlatabad, een incident waarbij commandant Hudut stierf en een aanslag op commandant Zabet waarbij ook zijn zoon gewond raakte (CGVS p. 14). De incidenten die u vermeldt kunnen echter noch bevestigd noch weerlegd worden met de beschikbare objectieve informatie. Daarnaast zegt u zelf dat het incident waarbij commandant Hudut stierf zes à zeven jaar geleden plaatsvond (CGVS p. 14). De incidenten die u hier vermeldt kunnen niet voldoen om uw verblijf in de regio tot uw vertrek in september 2015 aan te tonen. U gevraagd of u nog andere incidenten kan noemen spreekt u zeer algemeen over de aanwezigheid van de taliban in de regio (CGVS p. 14). U gevraagd of u nog voorbeelden kan geven van aanslagen of explosies in de regio die recent voor uw vertrek uit Afghanistan hebben plaatsgevonden herhaalt u de eerder genoemde aanslagen op commandant Zabet en commandant Qadir (CGVS p. 15). U gevraagd of u andere incidenten kan noemen waarover er nog niet gesproken werd zegt u vaagweg dat bruggen en antennes opgeblazen werden door de taliban en dat er geen elektriciteit meer beschikbaar was in uw dorp omdat de taliban het elektriciteitsnetwerk heeft vernield (CGVS p.15). U gevraagd om meer informatie te geven omtrent de explosies van de bruggen zegt u dat er twee à drie bruggen werden opgeblazen op de weg maar dat u niet weet wanneer dit was (CGVS p. 15). Gelet op het gebrek aan details kunnen de incidenten die u hier aanhaalt ook niet voldoen om uw verblijf in de regio tot uw beweerde vertrek in september 2015 aan te tonen. Wat de beperkingen op het elektriciteitsnetwerk betreft kan bevestigd worden dat in juni 2013 de taliban verschillende elektriciteitstorens hebben opgeblazen (zie toegevoegde landeninformatie 9). Ook in juli 2015 zouden de taliban gezorgd hebben voor een onderbreking van het elektriciteitsnetwerk (zie toegevoegde landeninformatie 10). Dit is echter een veelvuldig voorkomend probleem over heel Afghanistan, zowel voor als na uw beweerde vertrek (zie toegevoegde landeninformatie 11+12) waardoor het aanhalen van dergelijke incidenten ook niet voldoende is om uw verblijf in deze regio aan te tonen.*

U gevraagd of u gehoord heeft over een explosie in de districtsbazaar van Dawlatabad zegt u dat u recent voor uw vertrek niets gehoord heeft (CGVS p. 15). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat er eind juni 2014 toch wel een explosie was waarbij enkele burgers het leven lieten (zie toegevoegde landeninformatie 13). Bovendien blijkt uit deze informatie dat enkele weken voorafgaand aan deze aanslag een gelijkaardig incident plaatsvond in Khairabad, een dorp in de omgeving van uw dorp (zie toegevoegde landeninformatie 14). U gevraagd of u het dorp Khairabad kent zegt u nergens geweest te zijn maar dat u die naam wel hoorde (CGVS p. 15). U kon echter niet zeggen waar dit dorp gelegen was. Dat u hier niet geweest bent is niet valabel ter verklaring van uw beperkte kennis. U gevraagd of u ooit gehoord heeft over lijken van gesneuvelde talibs die in het districtscentrum werden achtergelaten als les voor anderen zegt u dat hun lijken door de overheid werden begraven en dat ze niet

werden teruggegeven aan de taliban (CGVS p. 21). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat in mei 2014 de lijken van drie talibs op het hoofdplein in het districtscentrum van Dawlatabad werden achtergelaten om te dienen als les voor de anderen (zie toegevoegde landeninformatie 15). Dat u hiervan niet gehoord zou hebben ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verblijf in Dawlatabad. Immers kan er verwacht worden dat de achtergelaten lijken de aandacht van de bevolking zouden trekken en de mensen in de omgeving hierover zouden spreken.

U gevraagd of u gehoord heeft over **incidenten die in Maimana, het provinciecentrum van Faryab, hebben plaatsgevonden zegt u niets gehoord te hebben** omdat Maimana ver gelegen is van uw dorp (CGVS p. 15). Dit is echter geen valabele verklaring om niet op de hoogte te kunnen zijn van incidenten die daar plaatsgevonden hebben. U gevraagd of u gehoord heeft over de Eid Gah moskee gelegen in Maimana, zegt u dat u niets gehoord heeft (CGVS p. 20). Op 26 oktober 2012 vond er in deze moskee een grootschalige zelfmoordaanslag plaats waarbij er minstens 40 doden vielen en meer dan 50 mensen gewond raakten (zie toegevoegde landeninformatie 4+16). Deze aanslag was vooral gericht op hooggeplaatste overheidsmedewerkers die aanwezig waren in de moskee naar aanleiding van de gebeden voor het offerfeest dat jaar, zo blijkt. Ook vice-gouverneur Abdul Satar Barez was aanwezig maar ontsnapte aan de aanslag (zie supra). U gevraagd of u gehoord heeft over een aanslag in Faryab tijdens het offerfeest in de jaren voorafgaand aan uw vertrek zegt u echter dat u niets gehoord heeft (CGVS p. 21). Het is opmerkelijk dat u niets gehoord zou hebben over deze aanslag in Maimana die zowel nationaal in Afghanistan als internationaal veel aandacht kreeg. Het was dan ook één van de dodelijkste enkelvoudige aanslagen in Afghanistan en werd sterk veroordeeld door de toenmalige president Karzai (zie toegevoegde landeninformatie 17). Het is weinig geloofwaardig dat een inwoner van Faryab niets gehoord zou hebben over deze aanslag. Verder zou er ook in maart 2014 een zelfmoordaanslag hebben plaatsgevonden in het centrum van Maimana en zou deze explosie ook voor veel slachtoffers gezorgd hebben (zie toegevoegde landeninformatie 18). Een andere aanslag die veel aandacht heeft gekregen omwille van het hoogoplopend aantal slachtoffers was de zelfmoordaanslag in het district Almar in juli 2015 (zie toegevoegde landeninformatie 19). Ondanks dat het hier niet gaat om een aanslag in uw eigen district kan verwacht worden dat u toch minstens gehoord zou hebben over deze aanslag. U haalde immers ook aan dat het district Almar en het district Qaisar ongeveer drie maanden voor uw vertrek werden overgenomen door de taliban (CGVS p. 17). Volgens de beschikbare objectieve informatie is er in de periode voor uw vertrek uit Afghanistan geen sprake geweest van een effectieve val van deze districten in handen van de taliban (zie toegevoegde landeninformatie 20+21+22). Weliswaar was er een grote aanwezigheid van de taliban in deze gebieden en hebben ze, zo blijkt uit voornoemde informatie, de controle over verschillende dorpen in deze districten overgenomen maar wordt er niet gesproken over de val van deze districten in handen van de taliban. U gevraagd of er een gevangenis is in Faryab zegt u dat er misschien wel een gevangenis was (CGVS p. 20). U gevraagd of u gehoord heeft over incidenten die daar hebben plaatsgevonden zegt u niets gehoord te hebben (CGVS p. 20). Op 18 april 2014 zouden de taliban de centrale gevangenis in Maimana aangevallen hebben zodat enkele talibs die in de gevangenis zaten konden ontsnappen (zie toegevoegde landeninformatie 23). Dit zorgde voor grote opschudding in Faryab omdat er zich ook verschillende gevaarlijke misdadigers bevonden onder de gevangenen zo blijkt. Dat u ook hiervan niet op de hoogte bent brengt de geloofwaardigheid van uw verblijf in Faryab verder in het gedrang.

Uit dit alles blijkt dat u niet op de hoogte bent van verscheidene incidenten die in uw district of in de provincie Faryab hebben plaatsgevonden. Nochtans haalde u, wat de districten Almar en Qaisar betreft, aan dat uw vader de situatie opvolgde en u soms vertelde over incidenten die daar plaatsvonden (CGVS p. 17). Er kan dan ook verwacht worden dat u minstens via uw vader op de hoogte gebracht zou kunnen worden van deze incidenten. Uw gebrek aan kennis betreffende incidenten die recent voor uw beweerde vertrek uit de provincie Faryab hebben plaatsgevonden, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verblijf in Dawlatabad tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan.

Tot slot was uw **algemene en geografische kennis over uw regio ook eerder beperkt**. U kon wel enkele dorpen in de omgeving van uw dorp noemen (CGVS p. 5-6) maar dit volstaat niet om uw verblijf in de regio tot uw vertrek uit Afghanistan aan te tonen. Immers kan er redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat deze dorpen sinds lange tijd voor uw vertrek uit Afghanistan bestaan waardoor het vernoemen van deze dorpen hoogstens kan aantonen dat u ooit in Dawlatabad geweest bent of daar verbleven heeft. Ook kan u deze kennis op een andere manier hebben opgedaan dan door een verblijf in de regio. Hetzelfde geldt voor de omliggende provincies rond Faryab en de omliggende districten rond Dawlatabad die u wel kon noemen. Hierbij kan er opgemerkt worden dat het merkwaardig is dat u enkel de districten van Faryab kon noemen en niet de andere aangrenzende districten zoals Shiberghan, het provinciecentrum van Jawzjan (CGVS p. 13).

U kon ook correct zeggen dat de Charshango school en de Abdul Rahman Shaheed school in Dawlatabad gelegen zijn maar verder kon u geen andere scholen noemen (CGVS p. 7). Nochtans zegt u zelf dat er in elk dorp een school gelegen is (CGVS p. 7). Er kan dan ook verwacht worden dat u meerdere scholen zou kunnen noemen. Verder kon u correct zeggen dat er een kliniek, genaamd Quzibai Qala kliniek, gelegen was in Dawlatabad en kon u deze correct lokaliseren (CGVS p. 16). Ook dit is echter niet voldoende om een continu verblijf in de regio tot uw vertrek uit Afghanistan aan te tonen en het vermoeden bestaat dat u deze kennis instudeerde.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dawlatabad gelegen in de provincie Faryab. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dawlatabad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit, doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

*Er dient ook opgemerkt te worden dat uit het **openbaar Facebook-profiel van uw vader blijkt dat hij in Shiberghan in de provincie Jawzjan zou verblijven** (kopie van Facebook-profiel toegevoegd aan administratief dossier, 'A. H. S.'). Ook als regio van herkomst wordt hier Shiberghan aangegeven. U gevraagd of de afgebeelde persoon op dat profiel uw vader is bevestigt u dit (CGVS p. 19). U gevraagd of uw vader gebruik maakt van Facebook zegt u dit niet te weten (CGVS p. 19). U geconfronteerd met het feit dat de foto die u getoond werd op het openbaar Facebook-profiel van uw vader werd gevonden zegt u dat misschien uw jongere broer een Facebook-profiel heeft aangemaakt voor uw vader en dat uw vader niet weet hoe hij Facebook moet gebruiken (CGVS p. 19). Het is opmerkelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van dit Facebook-profiel van uw vader. Hij was immers reeds actief op Facebook in de periode dat u nog in Afghanistan was. Eén van de foto's van uw vader werd namelijk op 30 augustus 2014 gepost (zie kopie Facebook-profiel A. H. S.). Hiermee geconfronteerd zegt u dat u Facebook niet gebruikte toen u in Afghanistan was (CGVS p. 19). U erop gewezen dat het niet over uw activiteiten op Facebook maar die van uw vader gaat herhaalt u dat u Facebook niet gebruikte en niet wist hoe u het moest gebruiken (CGVS p. 19). Bijgevolg geeft u geen verklaring die enige opheldering kan bieden. Bovendien blijkt dat u wel bevriend bent met uw vader via dit Facebook-profiel (kopie toegevoegd aan administratief dossier). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn van dit Facebookprofiel van uw vader. Verder is hieruit ook gebleken dat u niet eerlijk bent geweest in uw verklaringen betreffende uw Facebook-gebruik.*

Zo verklaarde u op het CGVS dat u slechts één Facebook-account heeft, dat u in België activeerde op naam van H. F. (CGVS p. 9). Het Facebook-profiel dat werd teruggevonden in de vriendenlijst van uw vader betreft echter een ander Facebook-profiel dan hetgeen waarover u sprak op het CGVS (kopieën Facebook-profielen toegevoegd aan het administratief dossier: "H. F." en "HM F."). Uit het Facebookprofiel HM F. blijkt daarnaast ook dat u sinds januari 2014 actief bent op Facebook (zie kopie toegevoegd aan administratief dossier). Hieruit blijkt dat u niet de waarheid heeft gesproken in verband met uw Facebook-gebruik.

U geconfronteerd met de bevindingen van het CGVS wat betreft de verblijfplaats en herkomstregio van uw vader volgens zijn Facebook-profiel zegt u dat u zelf nooit in Jawzjan bent geweest en dat het mogelijk is dat uw vader daar was omwille van medische redenen (CGVS p. 20). U gevraagd om welke redenen hij dan Shiberghan als herkomstregio zou aangeven op een profiel op sociale media zegt u dat het misschien door een vriend gemaakt werd en dat jullie van Faryab zijn, dat u uw taskara heeft en dat u deze aanmaakte toen u een kleine jongen was (CGVS p. 20). Dit neemt echter niet weg dat u op latere leeftijd naar een andere regio in Afghanistan verhuisd zou kunnen zijn. U gevraagd of u dan nooit in Shiberghan heeft gewoond zegt u dat u daar nooit geleefd heeft (CGVS p. 20). Een verblijf in Shiberghan zou uw beperkte kennis over Dawlatabad en Faryab kunnen verklaren. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u op de velden werkte en dat u thuis was of voor het vee zorgde als u niet op de velden werkte en niet naar andere plaatsen ging (CGVS p. 20). Deze verklaring is echter niet afdoende, u hoeft immers niet persoonlijk naar die plaatsen geweest te zijn om op de hoogte te zijn van bepaalde gebeurtenissen in uw regio. Hiermee geconfronteerd herhaalt u de incidenten waarover u eerder in het gehoor al gesproken had en zegt u dat er dagelijks incidenten waren en het moeilijk is om ze zich allemaal te herinneren (CGVS p. 20). U geconfronteerd met het feit dat u in dat geval toch in staat zou moeten zijn om meer incidenten te noemen geeft u de weinig logische verklaring dat de taliban tegen de Afghaanse veiligheidstroepen vochten en dat u de namen van de overheidstroepen niet kent (CGVS p. 20). U meermaals de kans gegeven om toch meer te kunnen vertellen over uw regio en de gebeurtenissen daar, kon u niets toevoegen waarmee u het CGVS zou kunnen overtuigen van uw verblijf in Dawlatabad tot uw vertrek uit Afghanistan (zie supra).

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 20 november 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de vaststelling dat u het CGVS niet heeft kunnen overtuigen van uw verblijf in Dawlatabad tot uw vertrek uit Afghanistan (CGVS p. 20) uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (zie supra).

Er werd in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw aanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw aanvraag tot internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen,

elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Naast het feit dat er geen geloof gehecht wordt aan uw verblijf in Dawlatabad tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw asielmotieven. U verklaart dat in uw regio jongeren gerekruteerd werden door de taliban (CGVS p. 17). Ongeveer drie weken voor uw vertrek werd een eerste brief ontvangen in de plaatselijke moskee van uw dorp waarbij de taliban strijders voor de jihad eisten (CGVS p. 17). U verklaart dat u diezelfde dag nog tegen uw vader zei dat u daar wilde vertrekken omdat u niet met de taliban wilde samenwerken (CGVS p. 18). Uw vader zei echter dat jullie deze eerste brief niet serieus hoefden te nemen zolang er geen tweede brief zou volgen (CGVS p. 18). Het is opmerkelijk dat uw vader deze eerste brief niet serieus zou nemen. U verklaarde namelijk dat uw regio onder controle van de taliban is en dat de taliban jongeren rekruteren om te strijden met hen (CGVS p. 17). Vanuit dit opzicht kan er verwacht worden dat uw vader deze brief wel serieus zou nemen.

U verklaart dat één week later toch een tweede brief volgde waarop jullie besloten dat u het land diende te verlaten (CGVS p. 18). U zou een week na deze tweede brief vertrokken zijn uit Afghanistan (CGVS p. 18). U verklaart dat er **gedurende de drie weken volgend op de eerste brief verder niets gebeurd is** (CGVS p. 18). Verder verklaart u dat deze brief aan iedereen in het dorp gericht was en **niet persoonlijk** aan u (CGVS p. 17-18). U verklaart dat u persoonlijk niet aangesproken werd door de taliban gedurende de periode dat u in Afghanistan verbleef, noch zou één van de brieven aan u gericht zijn (CGVS p. 18).

U gevraagd of er na uw vertrek uit Afghanistan nog iets gebeurd is zegt u dat uw vader u zei dat het goed is dat u vertrokken bent omdat de aanwezigheid van de taliban dagelijks verhoogt (CGVS p. 19). Dit element heeft echter eerder betrekking op de algemene onveiligheid in de regio en niet op uw persoonlijke vrees voor vervolging. U had eerder in het gehoor verklaard dat uw vader u ongeveer één maand na uw vertrek uit de regio gezegd zou hebben dat de taliban twee à drie keer naar uw huis waren gegaan op zoek naar u (CGVS p. 8). **Het is opmerkelijk dat u dit niet vermeldt tijdens het spontaan uiteenzetten van uw asielrelaas of wanneer u concreet gevraagd werd naar gebeurtenissen na uw vertrek uit Afghanistan.** U geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat de taliban naar uw huis gegaan zouden zijn op zoek naar u, zegt u dat ze twee à drie keer naar uw huis gingen en informatie over u vroegen aan uw vader (CGVS p. 19). **Ondanks dat uw vader u één maand na uw vertrek zou ingelicht hebben over deze bezoeken van de taliban aan uw huis heeft u hierover ook niet gesproken tijdens het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).** Hiermee geconfronteerd zegt u dat er u geen tijd gegeven werd om over die dingen te vertellen (CGVS p. 19). Deze verklaring is echter niet aannemelijk. In het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd hoe het onderhoud bij DVZ was verlopen waarop u zei dat het goed was verlopen en heeft u geen opmerking gemaakt over een gebrek aan tijd (CGVS p. 2-3). Daarnaast heeft u de notities van dat onderhoud bij DVZ ondertekend voor akkoord (zie vragenlijst CGVS). Gelet op deze vaststellingen wordt er geen geloof gehecht aan deze beweerde bezoeken van de taliban. Bovendien zou er nadien niets meer gebeurd zijn en zouden de taliban niet meer naar uw huis gegaan zijn (CGVS p. 8).

Ten slotte kan wat dit betreft nog opgemerkt worden dat uit objectieve informatie blijkt dat gedwongen rekrutering door de taliban zelden of nooit voorkomt omdat ze over voldoende vrijwilligers beschikken waarop ze zich kunnen beroepen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). De taliban worden in veel regio's als de overwinnende partij beschouwd en hebben veel vrijwillige strijders ter beschikking zodat ze niet onder dwang hoeven te rekruteren. In andere regio's is er meer nood aan bijkomende strijders, maar ook daar is het gebruik van gedwongen rekrutering uitzonderlijk. De taliban verkiezen zelf te strijden en vragen enkel in geval van een ernstig tekort aan strijders aan lokale leiders om strijders te voorzien. Dit alles ondermijnt de geloofwaardigheid van een eventuele vrees die u zou hebben dat de taliban u onder dwang zouden hebben willen rekruteren.

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS van oordeel dat u niet gevlucht bent omwille van een persoonlijke bedreiging of een zwaarwichtige vorm van vervolging, waardoor u ook niet in de hoedanigheid van vluchteling kan worden erkend.

U legt geen documenten neer die bovenstaande appreciatie van het CGVS in positieve zin kunnen wijzigen. Uw taskara kan hoogstens uw identiteit bevestigen, voor zover deze kan worden aangenomen gezien de vaststellingen omtrent uw ongeloofwaardige herkomst, en voegt verder niets toe aan uw asielrelaas. Daarnaast blijkt uit objectieve informatie dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan Afghaanse documenten, aangezien veel Afghaanse documenten makkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten kunnen zelfs door gedegen experts niet van authentieke onderscheiden worden. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij vreest te worden vermoord door de taliban. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) zijn kennis betreffende bekende lokale figuren, waaronder ook lokale talibanleiders uit zijn regio niet kan overtuigen; (ii) verzoekers kennis aangaande incidenten in zijn voorgehouden district of in de provincie Faryab die recent voor zijn beweerde vertrek uit de regio hebben plaatsgevonden lacuneus is; (iii) verzoekers algemene en geografische kennis over zijn regio eerder beperkt is en niet voldoende is om een continu verblijf in zijn voorgehouden regio tot aan zijn vertrek uit Afghanistan aan te tonen; (iv) uit het openbaar Facebookprofiel van verzoekers vader blijkt dat hij in Shibergan in de provincie Jawjz zou verblijven en hieruit ook afkomstig zou zijn en verzoeker bovendien niet de waarheid heeft gesproken in verband met zijn Facebook-gebruik; (v) vermits

verzoeker niet aannemelijk maakt voor zijn komst naar België daadwerkelijk in Dawlatabad te hebben verbleven, evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is; (vi) hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtmotieven vermits (1) het niet aannemelijk is dat zijn vader de eerste brief van de taliban niet serieus zou nemen, (2) verzoeker incoherente verklaringen aflegt aangaande de vraag of er na zijn vertrek uit Afghanistan nog iets gebeurd is en (3) uit de objectieve informatie blijkt dat gedwongen rekrutering door de taliban zelden of nooit voorkomt omdat ze over voldoende vrijwilligers beschikken en zij enkel in geval van een ernstig tekort aan lokale leiders vragen om strijders te voorzien en (vii) de door verzoeker voorgelegde taskara niet van die aard is dat deze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kan ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.2.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk tot aan zijn komst naar België in het dorp Charshango, in het district Dawlatabad, in de provincie Faryab te hebben verbleven en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn verblijfplaats(en) en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Waar verzoeker er ter verklaring van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen nog op wijst dat zijn gehoor slechts in november 2017 plaatsvond en dus ruim twee jaar na zijn verzoek om internationale bescherming, dient erop gewezen dat de in de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in verzoekers kennis met betrekking tot zijn regio van herkomst apert zijn en niet kunnen worden verklaard door het louter tijdsverloop sinds zijn vertrek uit Afghanistan, dan wel zijn verzoek om internationale bescherming.

In zoverre verzoeker zijn beperkte scholing en jeugdige leeftijd aangrijpt als verschoning voor zijn beperkte kennis van prominente lokale figuren uit zijn regio, recente veiligheidsincidenten in zijn regio en zijn beperkte algemene en geografische kennis over zijn regio, slaagt hij er andermaal niet in te overtuigen.

Vooreerst dient opgemerkt dat verzoeker aangeeft te zijn geboren in 1994 (administratief dossier, stuk 17, 'verklaring Dienst Vreemdelingenzaken', vraag 4) en tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 november 2017 verklaart 21 jaar oud te zijn (administratief dossier, stuk 5, p. 4). Vermits verzoeker aangeeft in september-oktober 2015 Afghanistan te hebben verlaten, zou dit betekenen dat hij toen een leeftijd had van 19 jaar, hetgeen zijn bewering als zou hij nog erg jong geweest zijn op het ogenblik van zijn vertrek uit Afghanistan danig relativeert. Voorts dient erop gewezen dat zelfs van een persoon met een geringe opleiding en een jeugdige leeftijd redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent zijn directe leefomgeving en de regio waarin hij heel zijn leven beweert te hebben gewoond. Het feit dat verzoeker weinig scholing genoot, kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Verzoeker toont tevens niet aan dat een gebrek aan scholing de verstandelijke vermogens aantast. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Van verzoeker kan dan ook worden verwacht dat hij correct kan antwoorden op dergelijke elementaire kennisvragen over zijn beweerde regio van herkomst, wat niet het geval bleek te zijn.

Verzoeker citeert voorts uit de bestreden beslissing en besluit hieruit dat hij wel degelijk inspanningen leverde om de waarheid te vertellen, alsook dat hij wel kennis heeft over zijn regio van herkomst en zijn verklaringen dienaangaande consistent, plausibel en niet tegenstrijdig met de bekende feiten zijn. De Raad merkt op dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift niet verder komt dan het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk afbreuk vermag te doen aan de hoger vermelde pertinente motieven van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker verwijst naar de proceduregids van UNHCR, dient erop gewezen dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Aangaande de vaststelling dat uit het openbaar Facebook-profiel van verzoekers vader blijkt dat hij in Shiberghan in de provincie Jawzjan zou verblijven en ook hiervan afkomstig zou zijn, herhaalt verzoeker dat zijn vader dit profiel niet zelf heeft aangemaakt. Hij vervolgt: *"Maar zelfs als dit waar blijkt te zijn dat zijn vader (en dus misschien verzoeker zelf ook) afkomstig is en verbleven heeft in de provincie Jawzjan, dient hier al gesteld te worden dat dit eveneens overeenkomt met objectieve informatie. Want uit objectieve informatie blijkt dat zeer veel Turkmene in de Afghaanse provincie Faryab wonen, alsook (een minderheid) in de provincie Jawzjan. (...)"* De Raad wijst er in dit verband op dat het, in het kader van de plicht tot medewerking, aan verzoeker toekomt om duidelijkheid te verschaffen over alle facetten van zijn identiteit, zijn regio van herkomst, zijn verblijfplaatsen, zijn leefwereld en vluchtrelaas. Het louter opwerpen van een hypothese dat hij mogelijk afkomstig is uit of verbleven heeft in de provincie Jawzjan kan hiertoe niet volstaan. Het komt immers niet aan de asielinstanties toe om te gissen naar verzoekers plaats van herkomst en/of zijn verblijfplaatsen voor zijn komst naar België, doch het is verzoeker die het best geplaatst is om hierover duidelijkheid te verschaffen, hetgeen hij *in casu* echter nalaat.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de vluchtmotieven van verzoeker wel degelijk onderzocht dienden te worden door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, is niet relevant, aangezien uit de bestreden beslissing en het bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in het dorp Charshango, in het district Dawlatabad, in de provincie Faryab te hebben verbleven. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Ten overvloede wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal op goede gronden overweegt dat hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) het niet aannemelijk is dat verzoekers vader de eerste brief van de taliban niet serieus zou nemen, (ii) verzoeker incoherente verklaringen aflegt aangaande de vraag of er na zijn vertrek uit Afghanistan nog iets gebeurd is en (iii) uit de objectieve informatie blijkt dat gedwongen rekrutering door de taliban zelden of nooit voorkomt omdat ze over voldoende vrijwilligers beschikken en zij enkel in geval van een ernstig tekort aan lokale leiders vragen om strijders te voorzien. Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen de motieven dienaangaande, zodat deze onverminderd overeind blijven en beschouwd worden als zijnde hier hernomen.

Waar verzoeker tot slot nog citeert uit het Algemeen Ambtsbericht van Afghanistan van november 2016 dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de procedure voorgelegde taskara zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, dit stuk niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus worden weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.2.2.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot aan zijn vertrek uit Afghanistan heeft verbleven in het district Dawlatabad, in de provincie Faryab, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER